

Jacob Højgaard var fyrsti lækni í Fuglafirði, hagar hann kom í 1946. Á fólka-fundi uppi á Skarði læs dótturin, Hjördis, hugleiðingar, hann hefur skrivað

– Tá tað ikki ber mær til at fara túrin niðan á Skarð – eg vildi fegin verið við – so ger Hjördis, dóttir mín, mær tann beina at ganga upp á Skarð og siga nøkur orð, sum eg kundi hugsað mær at borið fram.

Tá eg í 1946 í mai mánaða kom til Fuglafjarðar sum fyrsti kommunulækni

her, var eg rættuliga spentur uppá, hvussu mær fór at gangast.

Eg var bert 11 ára gamal, tá eg fór av Toftum í Realskúlan í Havn. 16 ára gamal fór eg á Sorø Akademis Skúla. Tá bar ikki til at fáa studentsprógv í Føroyum. Síðan fór eg til Keypmannahavnar. 1942 fekk eg lækn-

aprógv, og arbeiddi sum lækni í Jútlandi, til kriggið var av. Arbeiddi sum hjálparlækni á Landssjúkrahúsinum, til eg kom til Fuglafjarðar.

Dámdí væl at ganga í fjøllunum

Eg fekk 8 1/2 góð ár í Fuglafirði. Eg var væl móttikin,

Fyrsta barnið á Hellunum í 12 ár

Jacob Højgaard, fyrsti lækni í Fuglafirði, hugleiðir um ferðir um skarðið. Røðan varð hildin á fólka-fundi á Skarðinum sunnudagin hin 31. august 1997

og fólk vóru sera fyrrikomandi ímóti mær.

Hesi ár gekk eg rættuliga ofta um Fuglafjarðar Skarð til bygdirnar norðanfyr. Gloymi ongantið ta vøkru sjón, tá Sivar og eg fyrstu ferð komu niðan á Skarð og í fagrasta veðri söðu fjøllini og bygdirnar her norðanfyr. Sivar fylgdi mær fyrstu tíðina, annars gekk eg mest einsamallur. Mær dámdí væl at ganga, og tá ikki var neyðugt at fara við báti, gekk eg. Eg stóðgadi altíð á, tá eg kom niðan á Skarð og legði ein fittan stein á varðan.

Eg havi fleiri góð minni um Fuglafjarðar Skarð.

Um skarðið í nógvum kava

Ein seinnapart um 4-tíðina seint á heysti fekk eg boð um at koma sum skjótast til

Her sita tey, fremst Hjördis, dóttir gamla Fuglfjarðarlæknar, Dr. Højgaard, á grótrúgvuni kring ovasta varðan

Hugnaligur fólkafundur í á Skarði í Fuglafirði

Sunnudagin 31. august kl 15⁰⁰ var fólkafundur uppi á Skarði í Fuglafirði. Hetta var triðja ár á rað, at Kunningarstovan og Fornminnisfelagið í Fuglafirði skipaði fyri hesum tiltaki dygst við stíkið millum hagapartarnar hjá Hellumonnum og Oyndfirðingum.

Ein frálíkur dagur á fjøllunum – og hóast IF og B36 høvdu sett stevnu í Fuglafirði um somu tíð, vóru tað fleiri, ið valdu heldur at fara niðan á Skarð at lurta eftir forvitnishugum røðum. Onkur Fuglfirðingur helt fyrri, at betur mundi vera at vera í fjarstøðu, so gjordist skrállíð kanska

ikkí so stórt niðri á fótbóltsvøllinum!

Høvuðsrøðarin var fyrsti lækni í Fuglafirði, Jacob Højgaard. At tað mundi vera forvitnisligt, var eyðvitað. Theodor Jacobsen, lærarin, sum ongantið keðir fólk, var annar røðarin. Ið, hann ikki dugur at siga tað!

Mannfjöldin henda dag, úr Fuglafirði, av Hellunum og úr Oyndarfirði sat nú har hvor síni megin hagastíkið at lýða á tað, teir høvdu á hjarta – onkur smoygdi sær til viks at lurta í transistorin, um tað nú fór at vera so galið hjá IF.

Hugnalígt at lýða á kunningarovastan, Petur Martin, sum bjóðaði vælkomnið – og aftur við kaffiflávna og kóku

lýddu øll á í góðhyri.

Hóast Jákup, lækni ikki sá seg førn at koma sjálvur henda dag, so var røðan ikki minni áhugaverd, sum dótturin Hjördis, bar fram pápans vegna – og heilsaði hon flittiliga fundarfólkunum frá gamla læknanum.

Tøkk fyrri lötuna J.

Skómakarin í Fuglafirði – Jóhannus Jacobsen og Petur Martin Petersen, leiðari á Kunningarstovuni í Fuglafirði, sum saman við Fornminnisfelagnum skipaði fyrri fólkafundinum á skarðinum næstseinasta sunnudag

